

[Udenrigsministeren]

Der kan også ventes at opstå en række emner, der kommer på dagsordenen uden speciel indsats fra formandskabets side. Det drejer sig om centrale spørgsmål af betydning for samarbejdets udvikling eller aktuelle problemer, som kræver hurtig stillingtagen. Til eksempel kan nævnes EFs finansieringsproblemer og på det udenrigspolitiske område begivenheder, der måtte udspille sig rundt om i verden og gøre en reaktion fra EFs side ønskelig.

Det er klart, at emner af denne karakter står højt på prioritetslisten. Det er formandskabets opgave hurtigt og effektivt at tilrettelægge den nødvendige procedure for deres behandling i henhold til de gældende regler, hvad enten det drejer sig om EF-spørgsmål eller om EPS-spørgsmål.

Formandskabet er dog ikke uden mulighed for at øve indflydelse på samarbejdets udvikling.

Formandskabet kan således tage initiativ til drøftelser af en række emner, som efter formandskabets opfattelse bør indgå med tyngde i samarbejdet, og formandskabet kan søge at opnå resultater netop på disse områder.

Et sådant forsøg på at give et bidrag til samarbejdets udvikling ligger inden for spillereglerne. Det kan næsten siges, at det er en af årsagerne til, at formandskabet går på skift. Ethvert medlemsland har ret til igenem sit arbejdsprogram og sin prioritering af formandskabet at give et bidrag til EF-samarbejdets indretning og udvikling.

Enhver, der har fulgt EF-samarbejdets udvikling, vil være klar over, at samarbejdet står over for såvel store problemer som store udfordringer. Denne situation vil præge andet halvår 1987 under det danske formandskab.

Det mest iøjnefaldende spørgsmål drejer sig om EFs fremtidige finansiering og de problemer, den fælles landbrugspolitik står over for.

Efter en lang årrække lykkedes det EF at nå til enighed om en finansieringsreform i juni 1984. Det vigtigste element i denne finansieringsreform var en udvidelse af finansieringsrammen. Flere medlemslande, herunder Danmark, udtrykte dengang tvivl om, hvorvidt udvidelsen var af tilstrækkelig størrelse i lyset af de opgaver, EF ville stå over for.

Denne skepsis viste sig berettiget. Allerede i 1986 var det klart, at EF stod over for et finansieringsproblem, som ville blive akut i løbet af 1987.

Kommissionen har lavet forskellige beregninger, som viser, at en fuld finansiering af opgaverne for 1987 kræver øgede indtægter eller besparelser af størrelsesordenen ca. 5 mia. ECU.

Et sådant finansieringsproblem for det løbende budgetår lægger uundgåeligt op til store vanskeligheder for udarbejdelse af et budget for 1988, medmindre der inden udgangen af 1987 opnås enighed om en finansieringsreform.

Kommissionen har spillet ud med en række forslag, der omfatter alle elementer af EFs finansiering, dvs. finansieringsrammen, budgetdisciplin, budgetmæssige skævheder (det britiske problem), overførsel af ressourcer til de dårligst stillede lande og den fælles landbrugspolitik.

Forhandlingerne om disse emner er begyndt under det nuværende belgiske formandskab, men det må betvivles, at det belgiske formandskab kan opnå enighed inden den 1. juli 1987.

Der er ingen tvivl om, at samtlige medlemslande er sig bevidste, at en finansieringsreform trænger sig på, men medlemslandenes syn på indholdet af en sådan finansieringsreform er i den nuværende forhandlingsfase fortsat vidt forskelligt.

Nogle medlemslande ønsker at lægge hovedvægten på en kraftig udvidelse af finansieringsrammen med henblik på etablering af nye fælles politikker samt overførsel af ressourcer til de dårligst stillede medlemslande igennem regionalfond og socialfond.

Andre medlemslande indtager en restriktiv holdning over for en udvidelse af finansieringsrammen og lægger vægt på tilbageholdenhed på udgiftssiden uden derved at udelukke en udvidelse af finansieringsrammen, som dog efter deres opfattelse må være beskeden.

På landbrugsområdet er der også forskellige opfattelser af, hvor langt EF bør gå i retning af prisreduktioner og andre indgreb for at bremse udgiftsstigningen, selv om alle medlemslande erkender, at der er behov for skridt i denne retning.

Endelig er der det gamle problem om især ét medlemslands, nemlig Storbritanniens,